

Projektets verksamhetsformer upplevdes inspirerande och temat aktuellt och väckte sålunda diskussion.

Alvorna gjorde en studieresa till Åland

TEXT ANNIKA GUSTAFSSON-BJÖRKQVIST, PLANERARE, FINLANDS MINNESSPECIALISTER R.F. **BILD** ANNIKA GUSTAFSSON-BJÖRKQVIST OCH TARJA KUNTSI

LUE MATKAKERTOMUS SUOMEKSI NETTISIVULTAMME.

En grupp Alvor gjorde 18.–19.3.2015 en studieresa till Åland. De flesta från det svenskspråkiga nätverket deltog; sammanlagt 20 Alvor och Alvoverksamhetens planerare var med på resan. Under båtresan till Mariehamn presenterade Alvan Marina Grunér Åbonejdens Alzheimer-föreningens svenskspråkiga projekt *Hjärninga - förebyggande arbete förbättrar livskvaliteten (2014–2016)*. Projektets målsättning är att inom projektets verksamhetsområde främja dels den svenskspråkiga befolkningens hjärnhälsa dels välbefinnandet för personer med en minnessjukdom samt deras anhöriga. Projektets verksamhetsformer upplevdes inspirerande och temat aktuellt och väckte sålunda diskussion. Det var fint att det under båtresan också hade reserverats tid för Alvorna att fritt utbyta tankar och diskutera olika ärenden.

Från Mariehamn fortsatte vi mot Jomala till De Gamlas Hem. En av Ålands Alvor Mejt Svahnström är ledande ergoterapeut på enheten. Hon tog emot oss och berättade om enhetens fyra avdelningar, arbetssätten och sitt jobb som ergoterapeut. En avdelning

fungerar som mottagningsavdelning. Överskötare Lena Karlsson berättade att Solsidan, dvs. avdelningen för personer med minnessjukdomar, har 12 platser och att personaldimensioneringen per boende där är 1,38. Ja visst, det stämde nog. Dessutom finns det skild personal i köket samt för städ- och tvättservicen. Utrymmena i De Gamlas Hem var ljusa och trivsamma.

Följande dag började med att två åländska Alvor Regina Österlund och Anu Silander berättade om sina intressanta jobb. Åland styrs delvis av andra lagar än fastlandet och detta påverkar verksamheten. Som exempel nämndes att om ett servicehus fungerar under socialvårdslagen får personalen bestående av närvårdare inte t.ex. injicera insulin åt en klient med diabetes utan det skall personalen från hemsjukvården göra. Några enheter har dock nu börjat arbetsplatskola personalen för vissa uppgifter så att resurserna kan riktas rätt.

Efter Reginas och Anus presentationer berättade verksamhetsledare Raili Hake om föreningen för Vård i Livet r.f. som har sin hemort i Brändö. Railis presentation var fängslande. Föreningen utvecklar den palliativa vården på Åland genom att bl.a. ordna

fortbildning för yrkespersoner. Frivilliga skolas också, så att de kan fungera som stödpersoner i t.ex. terminalvården. Föreningen tar om så önskas hand om den avlidne, familjen och övriga praktiska arrangemang efter döden. Dessutom har föreningen grundat ett Hospice-boende i skärgården där skärgårdsborna kan bo antingen i terminalvårdsskedet eller t.ex. efter ett ingrepp på sjukhus som en tillfällig lösning tills man kan fara hem. Raili Hake verkade vara mycket erfaren, engagerad och insatt i föreningens verksamhet. Vi lyssnade intresserat, berörda av den stämning hon med sin inlevelse och kunskap skapade i konferensrummet.

Slutligen sammanfattade vi vår resa till Åland. Vi konstaterade att det finns ett stort behov och efterfrågan av svenskspråkigt material gällande minnet och minnessjukdomar. Både de insjuknade samt deras närstående och anhöriga har behov av handledning, information och stöd. Detta förutsätter att yrkespersonerna kontinuerligt utbildar sig och upprätthåller intresset för minnessjukdomar och de utmaningar de för med sig.
Det finns kraft i Alva-nätverket!
Översättning: Marina Grunér, projektansvarig